stavby veřejné, daného dně 5. února r. 1851, pod č. 663, udělény byly dle ustanovení nejvyš. patentu od 31. března r. 1832 následující výhradné výsady:

Bratrům Pietro, Antonio a Egidio Gavazzi, tržebníkům zbožím hedbávným v Miláně, contrada de Bossi pod č. 1774, na pět let, na opravu v předení hedbáví, kterou i za vlhkých dnů v zimě hedbávi může zůstati skvělým a suchým. Žádáno, aby vynález ten zůstal tajným.

Antonínu Labiovi, nájemci hospody i pozemností ve Speisingu u Vídně pod č. 32, na pět let, na vynález pluhu „mocný pluh“ řečeného, který s lehkostí zem přerývá, nepotřebuje kol, velmi zřídka potřebuje nějaké popravy a když se do něho zapřáhne jen jeden kůň, dovede to samé co obyčejný dvouma koňmi tažený pluh. Otevřený popis té výsady nalezá se u c. k. dolnorakous. místodržitelstva, i volno jest každému prohlédnouti jej.

J. Leschenovi a Gustavu Neubergovi ve Vídni, na Landstrasse pod č. 14, na pět let, na oprávu v dělání záklep (nýtův) strojem, kterým se záklepy mohou zhotoviti mnohem čistěj a laciněj, než posud. Žádáno, aby vynález zůstal tajným.

Obchodníkům Wollheimovi i spolku jeho v Terstě, skrze Dr. Josefa Weissela, dvor. a soud. advokáta ve Vídni, v městě pod č. 274, na pět let, na vynález stroje, kterým se z perlové matice, rohu, kostí, dřeva a t. d. může pomocí jen malého dle poměru počtu dělníkův a hnací síly jen dvou koní spůsobem fabrickým nadělati až sto tisíc kusův knoflíkův za deň. Žádáno, aby vynález zůstal tajným.

Ferdinandovi Biringeru, majiteli výsady ve Vídni, Schaumburgergrund pod č. 55, na šest let, na vynález nového principu na bicích a jiných hodinách a hodinkách všeho spůsobu, čimž nabývají mnohem více jednoduchosti a tedy mnohem méně vadám podléhají a lacinosti daleko předčí hodiny a hodinky spůsobu jiného. Žádáno, aby vynález zůstal tajným.

Markovi Immergutu, privátníku ve Vídni, v Jägerzeile č. 520, skrze A. Heinricha, sekretáře dolnorak. průmyslnické jednoty ve Vídni, v městě pod č. 965, na tři leta na vynález naždáku (šmerglu) a prášku na brousení, nazvaného „diamantín“, zrobeného z neupotřebeného posud odpadku, při čemž jisté části výrobku mohou se též potřebovati k cementům, asfaltu a mramoru sádrovému. Žádáno, aby vynález zůstal tajným.

Ladislavu Grátzollovi, zámečníku a hotoviteli nástrojův ve Vídni, v